

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **A. B.**, bytem P., zastoupené Mgr. Janem Faschingbauerem, advokátem Advokátní kanceláře JUDr. Zdeněk Novák, Vodní 31, 344 01 Domažlice, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze 10.8.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2011 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2011 č.j. X se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je povinná zaplatit žalobkyni k rukám zástupce Mgr. Jana Faschingbauera na nákladech řízení částku 2.880,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet vedený u Komerční banky č. 3844321/0100, VS 7059.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou, k níž byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 1.4.2011, se žalobkyně domáhá přezkoumání *rozhodnutí žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ Praha, ze dne 19.7.2011*, jímž žalovaná změnila rozhodnutí ČSSZ ze dne 1.4.2011 č.j. X tak, že se doplňuje o výrok: Podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**) se účastníci řízení (tj. žalobkyni) odnímá od 18.8.2011 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Ve zbytku toto rozhodnutí žalovaná potvrdila, přičemž tímto *rozhodnutím ze dne 1.4.2011* žalovaná zamítla žalobkyni žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle § 41 odst. 23 zákona a pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona s tím, že žalobkyni nadále

náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně (*žalobkyni bylo rozhodnutí doručeno dne 8.4.2011*).

V rozsáhlém odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 19.7.2011* žalovaná uvedla, že v rámci námitkového řízení bylo novým posudkem o invaliditě vypracovaným ČSSZ dne 3.6.2011 zjištěno, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, nejde již o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla uvedeným posudkem o invaliditě určena ve výši celkem 20% a *datum zániku invalidity bylo stanoveno na 23.3.2011*, tj. dnem posouzení zdravotního stavu v rámci prvoinstančního řízení. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v *kapitole X., odd. B, položce 3a*) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **příloha k vyhlášce**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 5-10%, přičemž lékař ČSSZ zvolil horní hranici procentního rozmezí, tj. 10% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky zvýšena procentní míra poklesu pracovní schopnosti o 10%, takže celkově tedy činí 20%.

Rozhodnutím ze dne 1.4.2011 č.j. X byla zamítnuta žádost žalobkyně ze dne 17.1.2011 o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona s tím, že žalobkyni nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, protože podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Domažlice ze dne 23.3.2011 je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně.

V žalobě žalobkyně vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť je nepřezkoumatelné a rozporné ve vztahu k předchozímu posudku o invaliditě MUDr. P. ze dne 23.3.2011 opírá-li se o posudek o invaliditě MUDr. P. ze dne 3.6.2011. Žalobkyně poukázala na skutková zjištění označená v posudcích, která se v podstatě shodují, zejména co se týče konstatované anxiózně depresivní poruchy, nicméně každý z posudků aplikuje odlišným způsobem vyhlášku č. 359/2009 Sb. a odlišně stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti. Posudek MUDr. P. ani napadené rozhodnutí se tímto rozporem nijak nezabývá. Dále zdůraznila, že již není „domácí dělnice“, jak nesprávně konstatuje posudek MUDr. P., neboť je vedena na úřadu práce od 1.9.2009, kdy byla nucena ukončit zaměstnání (domácí práce) z důvodu zhoršení zdravotního stavu, zejména bolestí zad, alergie, astma. Zhoršení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ostatně žalobkyni vedlo k podání žádosti o změnu výše invalidního důchodu a napadené rozhodnutí v těchto souvislostech považuje za absurdní. Poukázala také na to, že v námitce ze dne 18.4.2011 žádala současně o odstranění tvrdosti zákona v souladu s § 106 č. 582/1991 Sb., ale žalovaná se však s touto žádostí v napadeném rozhodnutí ani nijak nevypořádala. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované; současně byla požadována i náhrada nákladů řízení za 2 úkony právní pomoci a 2 režijní paušály společně s 20% DPH (tj. daň z přidané hodnoty).

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Domažlice* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 23.3.2011* vyplývá, že žalobkyně je nadále invalidní (od 29.6.2004) dle § 39 odst. 1 zákona

pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu ve smyslu § 3 vyhlášky byla zvýšena o 10%, takže celkově činí 45% (doba platnosti posudku 31.3.2014). Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 3.6.2011 vypracovaného ČSSZ-pracoviště Plzeň, vyplývá, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, nejde již o invaliditu prvního stupně, protože k datu vydaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X., odd. B, položce 3a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%, jenž ve smyslu § 3 citované vyhlášky vzhledem k dalšímu postižení zvyšuje o 10%, takže celkově činí 20%. Datum zániku invalidity bylo stanoveno dnem 23.3.2011. (Žalobkyně sice v námitkách ze dne 18.4.2011 mimo jiné odkázala na zhoršený zdravotní stav zjištěný dne 12.4.2011 na plicní ambulanci MUDr. Š., avšak příslušnou lékařskou zprávu nepřipojila, ačkoliv důkazní břemeno spočívá na ní.)

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 14.9.2011 mimo jiné uvedla, že navrhuje přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Rovněž sdělila, že nebyla pověřena ministrem práce a sociálních věcí rozhodovat o odstranění tvrdosti zákona v požadovaném smyslu, proto bude žádost žalobkyně po skončení soudního řízení postoupena k vyřízení dle § 4 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb.

Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 19.7.2011 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 21.7.2011 a také, že obsah vyjádření odpovídá obsahu dávkového spisu. Založena je také žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu sepsaná dne 17.1.2011, která byla žalované doručena dne 25.3.2011 společně s posudkem o invaliditě OSSZ Domažlice ze dne 23.3.2011, v němž je rovněž uvedeno, že se jedná o posudek na základě žádosti o změnu výše invalidního důchodu.

Podáním ze dne 27.9.2011 žalobkyně setrvala na podané žalobě s tím, že je ochotna se podrobit přezkumu zdravotního stavu PK MPSV, i když jej považuje za nadbytečný. Dále byly v podání ze dne 1.12.2011 zástupcem žalobkyně specifikovány náklady řízení v celkové částce 2.880,-Kč za 3 úkony právní pomoci a 3 režijní paušály společně s 20% DPH.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k

dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.** v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle **§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 19.7.2011*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá alespoň ponechání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně, který jí byl odňat od 18.8.2011.

K otázce přezkoumatelnosti správních aktů se vyjádřil NSS i v *rozsudku č.j. 7Afs 1/2010-53 ze dne 4.2.2010*, v němž v návaznosti na usnesení rozšířeného senátu NSS č.j. 7Afs 212/2006-74 ze dne 19.2.2008 konstatoval: „*Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je třeba vykládat v jejím skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí v důsledku nemožnosti zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Pakliže správní orgán vydá rozhodnutí, které je přezkoumatelné ve správním soudnictví, přičemž z jeho odůvodnění nelze ničeho zjistit (obsah a důvody jeho vydání), je zcela opodstatněný názor soudu, že je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné a je třeba jej pro tuto vadu zrušit*“.

S ohledem na shora zjištěné skutečnosti proto soudu nezbylo než rozhodnout, jak uvedeno ve *výroku I. rozsudku*, o zrušení předmětného rozhodnutí, jelikož **žalovaná rozhodla**

o odnětí invalidního důchodu, ačkoliv řízení v této věci bylo zahájeno dne 17.1.2011 podáním žádosti žalobkyně o vyšší stupeň invalidity u OSSZ Domažlice. Žalovaná tudíž rozhodla napadeným rozhodnutím o něčem, co nebylo předmětem řízení, jelikož se nejednalo o kontrolní lékařskou prohlídku za účelem zjištění trvání invalidity. Napadené rozhodnutí žalované je tudíž nepřezkoumatelné, když nepřezkoumatelnost rozhodnutí zjišťuje soud ex offo a nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí. K učinění takového závěru soudem není zapotřebí namítání nepřezkoumatelnosti žalobcem; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek NSS ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 359/2004). V této věci však žalobkyně namítala jak nepřezkoumatelnost, i když z jiných důvodů, než které shledal soud, ale i nezákonnost napadeného rozhodnutí, což však soud nezjistil, jelikož rozhodnutí bylo vydáno oprávněným správním orgánem dle příslušného zákona a souvisejících předpisů.

V této věci z důvodů shora uvedených byla podaná žaloba shledána důvodnou, proto **soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2011 bez jednání rozsudkem zrušil (§ 76 odst. 1, písm. a) a b) s.ř.s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku)** pro vady řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) spočívající v tom, že žalovaná rozhodla o odnětí invalidního důchodu, ačkoliv předmětem správního řízení byla jediné a pouze žádost žalobkyně o vyšší stupeň invalidity, tudíž nemohla rozhodnout o odnětí invalidního důchodu, když nebylo vedeno řízení o tom, zda trvá stanovená invalidita či nikoliv, i když dle posudku o zdravotním stavu žalobkyně vypracovaném v námitkovém řízení již žalobkyně nebyla invalidní s datem zániku invalidity 23.3.2011.

Žalovaná tedy v této věci vydá nové rozhodnutí, jímž zamítne námitky žalobkyně ze dne 18.4.2011 a potvrdí rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 1.4.2011, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 65/2011 ze dne 3.7.2012, jehož výrok i odůvodnění bude zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) a rovněž i s příslušnými ustanoveními zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Žalované samozřejmě nic nebrání v tom, aby požádala o provedení mimořádné kontrolní lékařské prohlídky s ohledem na posudek vypracovaný v námitkovém řízení za účelem zjištění, zda nadále trvá invalidita žalobkyně a v jakém stupni, či již došlo k jejímu zániku, a to na základě zjištěných rozhodných skutečností, což předpokládá řádné posouzení zdravotního stavu žalobkyně, která bude mít možnost předložit všechny lékařské zprávy o zdravotním stavu dosud posudkově nezhodnocené na podporu jejích tvrzení; vypracovaný posudek o invaliditě bude odpovídat všem kritériím stanoveným ve shora uvedené vyhlášce. Teprve poté žalovaná event. vydá nové rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu žalobkyni podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona, nebude-li shledána nadále invalidní, když rovněž zohlední v dalším postupu, že soudem bylo zrušeno rozhodnutí, jímž byl žalobkyni od 18.8.2011 odňat invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyni soud přiznal požadované náklady tohoto řízení specifikované v podání ze dne 1.12.2011 ve výši 2.880,-Kč za 3 úkony právní služby (§ 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (*advokátní tarif, dále jen AT*)) podle § 9 odst. 2 ve smyslu § 7 bod 2.) AT 500,-Kč za jeden úkon právní služby, tj. 1.500,-Kč a dle § 13 odst. 3 AT 300,-Kč (náhrada hotových výdajů) na jeden úkon právní služby, tj. 900,-Kč za tři úkony a DPH ve výši 20% (*dle zaslané kopie „Osvědčení o registraci ze dne 15.3.2005 je zástupce žalobkyně plátcem daně z přidané hodnoty*), tj. 480,-Kč s tím, že náklady řízení budou žalovanou zaslány na č. účtu 384 4321/0100, VS 7059 ve lhůtě považované soudem za přiměřenou.

Poučení : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem*

Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 3.července 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně